

ƏBÜLFƏZ ÜLVI

YERİ

Eşq, məhəbbət çəkiləndə ürekdən,
O qəlb dönüb, dərhal olur dərd yeri.
Namərd adam, namərd olur bəlekdən,
Əzəlindən göz üstədir, mərd yeri.

Hər şeydə bir hədd qoyulub, keçilməz,
Adam vardır böyüklüyü, kiçilməz,
Adam da var, vəhşilərdən seçilməz,
Xislətində yer salıbsa, qurd yeri.

Bəli, buzu atsan odda yaşamaz,
El yadından çıxan, yadda yaşamaz,
Sevgi hissi başqa yurdada yaşamaz,
Sevən qəlbdir, belə hissin yurd yeri.

Ay varına, sərvetine say çəkən,
Bilirsənmi silinməzdı bu ləkən?
Torpaq altda, bir yer tutur hər köçən,
Torpaq üstə tutsa belə dörd yeri.

Ülvi, sən də haqq yolunda kirimə,
Kiriyersən, gedəməzsən dərinə,
Yolun üstə çala varsa, yerimə,
O çalanı, hikmətinlə ört, yeri.

ANAMI YUXUDA GÖRÜRƏM

Mürgü saray salıb, sanki qanımda,
Özümü, özündə əsir etdirib.
Elə bil yuxular mənim canımda,
Öz şah əsərini nəşir etdirib.

Anamı yuxuda görürəm müdam,
Bu yuxu nə sayaq yozula bilər?
Gözümü açıram, qorxuram, açam,
Anamın ovqatı pozula bilər.

Necə müqəddəsdir, pakdır, ay Allah,
Sevgisi bir başa ürəyə yatır.
Sən hələ anada müdrikiyə bax,
Ana yuxuya da şirinlik qatır.

Anamı görəndə yuxu bal dadır,
Yenə də əl çəkmir budur, yaxamdan.
Bəlkə anam ilə məni aldadır,
Yuxu harda gəldi tutur yaxamdan.

Siz deyin, dostlarım, siz deyin yenə,
Bunlar nə anlamarin, halin göstərir?
Bəlkə, bu yuxular tədricen mənə,
Əbədi yuxunun yolun göstərir?

SƏNİNİN BİRÇƏ DEYİLƏM...

Deyirsən: - ayrılaq anandan, hemən,
Qoy daha yaşasın o, bizdən ayrı.
O dəniz, bir damla zərrəsiyəm mən,
Bir zərrə neyleyər dənizdən ayrı?

Bir an yuxum üçün qanından keçib,
Mən necə dünyada mənəsiz qalıb.
O, mənim yolumda canından keçib,
Mən ondan ayrılib, anasız qalıb?

Yaman yanaşırsan anaya, yaman,
Bir halda bu ada yaman qatırsan.
Deməli, dünyada sən yaşamırsan,
Sadəcə ömründən zaman atırsan.

Götürmür nə ləkə, nə kir böyüklük,
İnsan böyük olmaz dönüklüyüylə.
Deyərdim dünyada hər bir böyüklük,
Ölçülür ananın böyüklüyüylə,

Sənə yalvarmaram amandan ötrü,
Üreyin deyilmiş sinənə görə.
Səndən vaz keçərəm anamdan ötrü,
Anamdan keçmərəm mən sənə görə.

Dilin necə deyir: - ya anan, ya mən,
- Qoy deyim, söz çıxıb artıq yüyəndən.
Onsuz da, səninlə birgə deyiləm,
Sən mənə anandan ayrıl deyəndən.

SÖZDƏN ÜRƏK DÜZƏLTƏM

Vaxt olub könlümə ələm vermisən,
Artıq qocalıram, saçı dən tutur.
İlahi, sən mənə qələm vermisən,
Mənim söz tapmaqdə əlimdən tutur.

Söz haqda deməyə qəlb dolu, söz var,
Elə söz demişəm dildən asıblar.
Araxalı köpək tək, söz qanmayanlar,
Sözə hücum edib, sözü basıblar.

İnciməz, xoş sözlə çiçəyi üzsən,
Söz var özəli də özəlləşdirir.
Söz bəla yaradar hədəyə düzsən,
Şeiri, nəğməni gözəlləşdirir.

Onunla soyuyur qəzəbli hiss də,
Söz vardır baxışla, gözlə deyilir.
İşə bax, neyləsek yaxşı da, pis də,
Demək məqamında, sözlə deyilir.

Bir fikir başımda dolanır hər dəm,
Bilmirəm nə sayaq söyleyim, vallah.
Görəsən mən sözdən ürək düzəltəm,
İnsəni nə qədər yaşadər, Allah.